

ΣΤΕ 520/2016 [Χρήση μηχανουργείου στο μη παραδοσιακό τμήμα του Καρπενησίου]

Περίληψη

-Από την δημοσίευση της εγκριτικής του Γ.Π.Σ υπουργικής απόφασεως επιτρέπονται μόνον οι προβλεπόμενες από αυτό χρήσεις γης. Οι χρήσεις γης που θα οριστούν από την πολεοδομική μελέτη ή την τροποποίηση του τυχόν υφιστάμενου σχεδίου δεν επιτρέπεται να αποκλίνουν εκείνων του Γ.Π.Σ.

-Η προσβαλλόμενη άδεια για ανέγερση της επίδικης οικοδομής για τη λειτουργία μηχανουργείου με κινητήρια δύναμη 8.4 HP (6,3 KW), που σύμφωνα με το ισχύον Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο βρίσκεται σε περιοχή γενικής κατοικίας, είναι σύμφωνη με τις πιο πάνω διατάξεις των άρθρων 1 του ν. ΔΚΣΤ/1912, 1 του ν.δ. 3214/1955, 1 και 3 του α.ν. 207/1967, αλλά και με τις διατάξεις του άρθρου 3 του από 23.2.1987 π.δ., διότι το επίδικο εργαστήριο με την πιο πάνω κινητήρια δύναμη είναι μικρής κλίμακας και εμπίπτει στην έννοια των επαγγελματικών εργαστηρίων χαμηλής οχλήσεως. Απορριπτέοι ως αβάσιμοι οι ισχυρισμοί του εκκαλούντος ότι σε περιοχή γενικής κατοικίας δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση του επίδικου μηχανουργείου.

Πρόεδρος: *N. Ρόζος*

Εισηγητής: *Ελ. Μουργιά*

Δικηγόροι: *M. Χαϊνταρλής, Δ. Κονιαβίτης*

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, με την υπό κρίση έφεση, όπως συμπληρώθηκε με το από 25.10.2011 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται παραδεκτώς η εξαφάνιση της 896/2006 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση ακυρώσεως του ήδη εκκαλούντος κατά της 56/1996 άδειας οικοδομής του Τμήματος Πολεοδομίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευρυτανίας. Με την οικοδομική αυτή άδεια είχε επιτραπεί στον Γεώργιο Κορέντζελο η ανέγερση ισόγειας οικοδομής με υπόγειο, για τη χρήση μηχανουργείου, στο οικοδομικό τετράγωνο 67, στην περιοχή «Προφήτης Ηλίας» της περιφέρειας του Δήμου Καρπενησίου του νομού Ευρυτανίας.
3. Επειδή, εν όψει του χρόνου συζητήσεως της υποθέσεως, νομίμως παρέστη ο Δήμος Καρπενησίου, ο οποίος υπεισήλθε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευρυτανίας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 283 παρ. 2 του

ν. 3852/2010 (Α΄87), όπως η παρ. αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 49 παρ. 4 του ν. 3943/2011 (Α΄66) και το άρθρο 6 παρ. 13 του ν. 4071/2012 (Α΄85/11.4.2012).

4. Επειδή, όπως προκύπτει από τα αποδεικτικά επιδόσεως με ημερομηνίες 19.9.2007 της επιμελήτριας του Συμβουλίου της Επικρατείας Ειρήνης Γιαννούτσου και 17.9.2007 του επιμελητή της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Καρπενησίου Κωνσταντίνου Παπαζέκου, που ευρίσκονται στον φάκελο της υποθέσεως, έχουν διενεργηθεί νομοτύπως οι κατά νόμο κοινοποιήσεις αντιστοίχως προς τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. και τον Γεώργιο Κορέντζελο, οι οποίοι είχαν παρέμβει πρωτοδικώς υπέρ του κύρους της αναφερομένης στη σκέψη 2 οικοδομικής άδειας. Νομίμως, συνεπώς, συζητήθηκε η έφεση παρά την μη παράστασή τους.
5. Επειδή, όπως έχει παγίως κριθεί, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1 - 3, 3 παρ. 6, 5 παρ. 2 του ν. 1337/1983, Α΄33, άρθρα 38 παρ. 1 - 3, 39 παρ. 6, και 41 παρ. 2 του Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας (π.δ. της 14/27.7.1999, Δ΄580) και ίσχυαν κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο (Γ.Π.Σ.) αποτελεί τη γενική πρόταση πολεοδομικής οργανώσεως των πολεοδομικών ενοτήτων, η οποία διατυπώνεται μετά από εκτίμηση των οικιστικών αναγκών και των προβλεπομένων επιπτώσεων των πολεοδομικών ρυθμίσεων στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον και τους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους της περιοχής. Ενόψει των ανωτέρω, το Γ.Π.Σ. περιέχει, καταρχήν, γενικούς ορισμούς και κατευθύνσεις, που συνιστούν στρατηγικό πολεοδομικό σχεδιασμό, ο οποίος περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, στοιχεία δημογραφικά, οικονομικά, κοινωφελών εξυπηρετήσεων και συγκοινωνιακά, με μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις και ρυθμίσεις, και, κατ' εξαίρεση, ειδικές ρυθμίσεις συνδεδεμένες αρρήκτως με τα παραπάνω θέματα. Περαιτέρω, τόσο οι γενικές κατευθύνσεις όσο και οι ειδικές ρυθμίσεις που, τυχόν, περιέχονται στο Γ.Π.Σ., το οποίο αποτελεί, κατά το σύστημα του νόμου, το πρώτο στάδιο του πολεοδομικού σχεδιασμού, είναι δεσμευτικές για την πολεοδομική μελέτη, η οποία συνιστά το δεύτερο επίπεδο σχεδιασμού (ΣΤΕ 2640/2009 Ολομ., 2980/2005 7μ, 4429/2010, 4451/2012 κ.ά.). Κατά την έννοια δε των ανωτέρω διατάξεων του ν. 1337/1983 και του Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας (Κ.Β.Π.Ν.), το Γ.Π.Σ. περιέχει α) κατευθυντήριες διατάξεις, με τις οποίες επιδιώκεται η επίτευξη ορισμένου αποτελέσματος, δεσμευτικές κατά τούτο, β) διατάξεις, επίσης δεσμευτικές, οι οποίες δεν χρειάζεται να εξειδικευτούν περαιτέρω και είναι, συνεπώς, για το λόγο αυτό, αμέσως εφαρμοστέες και γ) διατάξεις, οι οποίες χρειάζεται να εξειδικευτούν περαιτέρω, μη αμέσως δεσμευτικές, διότι ως έχουν είναι ανεπίδεκτες άμεσης εφαρμογής. Βασικό δε στοιχείο του Γ.Π.Σ. αποτελεί ο καθορισμός χρήσεων γης, από τον οποίο και εξαρτάται κατά μεγάλο ποσοστό η πολεοδομική οργάνωση και εξέλιξη της περιοχής, την οποία αφορά. Ο καθορισμός των χρήσεων γης, κατά τις διατάξεις αυτές, δεν χρειάζεται περαιτέρω εξειδίκευση

και, συνεπώς, είναι δεσμευτικός, πρώτον, ως προς την έκταση στην οποία αφορά η χρήση γενικής πολεοδομικής λειτουργίας, δεύτερον, ως προς την δέσμη των ειδικών πολεοδομικών λειτουργιών της χρήσεως αυτής και, τρίτον, ως προς τον χρόνο εφαρμογής του, ο οποίος συμπίπτει με την έναρξη ισχύος της εγκριτικής του Γ.Π.Σ. υπουργικής αποφάσεως. Και τούτο, διότι εάν σε περιοχή καλυπτόμενη πλέον από Γ.Π.Σ. εξακολουθούσε να ισχύει το καθεστώς της ελεύθερης χρήσεως γης, θα καθίστατο ανέφικτη η πολεοδομική της εξέλιξη στο πλαίσιο του Γ.Π.Σ., με την έγκριση πολεοδομικής μελέτης ή την τροποποίηση του τυχόν υφισταμένου σχεδίου πόλεως. Τούτου έπεται, μεταξύ άλλων, αφενός ότι από την δημοσίευση της εγκριτικής του Γ.Π.Σ. υπουργικής αποφάσεως επιτρέπονται μόνον οι προβλεπόμενες από αυτό χρήσεις γης και αφετέρου ότι οι χρήσεις γης που θα οριστούν από την πολεοδομική μελέτη ή την τροποποίηση του τυχόν υφισταμένου σχεδίου δεν επιτρέπεται να αποκλίνουν εκείνων του Γ.Π.Σ. (ΣτΕ 4451/2012, 4255/2000 κ.ά.).

6. Επειδή, στο άρθρο 1 του ν. ΔΚΣΤ' [υπ' αριθ. 4026/1912 (Α'30)] «Περί των όρων ιδρύσεως βιομηχανικών εργοστασίων», ορίζεται ότι «Ουδείς δύναται να ιδρύση εργοστάσιον ή κατάστημα ή να συστήση αποθήκην ή να εξασκήση επάγγελμα ανήκον εις μίαν εκ των κατωτέρω αναφερομένων κατηγοριών άνευ αδειάς του επί των Εσωτερικών Υπουργείου, εκδιδομένης κατόπιν γνωμοδοτήσεως του κατά το άρθρ. 2 συνισταμένου τεχνικού Συμβουλίου», στο δε άρθρο 3 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Τα βιομηχανικά εργοστάσια, καταστήματα, αποθήκαι και επαγγέλματα, τα υπαγόμενα εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου διαιρούνται εις τρεις κατηγορίας: α) Τα επικίνδυνα, λόγω εκρήξεως, πυρκαϊάς ή άλλης αιτίας. β) Τα ανθυγιεινά, λόγω αναθυμιάσεων, μολύνσεως ή άλλης αιτίας. γ) Τα ενοχλητικά, λόγω θορύβου, δυσσομίας ή άλλης αιτίας». Στη συνέχεια, με το από 15.10.1922 β.δ. (Α'208), το οποίο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση, πλην άλλων, των άρθρων 4 και 7 του ανωτέρω νόμου καθορίσθηκαν οι όροι ιδρύσεως και λειτουργίας πάσης μηχανολογικής εγκαταστάσεως, προβλέφθηκαν οι αναγκαίες άδειες ιδρύσεως και λειτουργίας (άρθρα 1 έως 8) ορίσθηκε ότι εκτός από τις ανωτέρω άδειες απαιτείται για την ανέγερση του κτιρίου και άδεια οικοδομής από την αρμόδια υπηρεσία Δημοσίων Έργων σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις (άρθρο 9) και καθορίσθηκαν οι όροι τους οποίους πρέπει να πληρούν οι σχετικές εγκαταστάσεις ως προς το κτίριο (άρθρα 10 έως 20), την εγκατάσταση των ατμολεβήτων (άρθρα 21 έως 23), τα μηχανήματα και τους άξονες μεταφοράς δυνάμεων (άρθρα 24 έως 26), την ύδρευση, αποχέτευση και τον τεχνικό αερισμό (άρθρα 27 έως 31) και, τέλος, τέθηκαν οι γενικοί κανόνες για τη λειτουργία τους (άρθρα 32 έως 37). Μεταγενεστέρως, με τον ν. 3214/1955 (Α'108) τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε ο ν. ΔΚΣΤ' του έτους 1912, όπως είχε στο μεταξύ τροποποιηθεί, και καθορίσθηκαν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδειών ιδρύσεως (εγκαταστάσεως), επεκτάσεως, διαρρυθμίσεως ή ανακαινίσεως των βιομηχανικών εργοστασίων ή αποθηκών, των βιοτεχνικών

εργαστηρίων και των πάσης φύσεως μηχανολογικών εγκαταστάσεων, καθώς και οι όροι χορηγήσεως αδειών λειτουργίας των ανωτέρω εγκαταστάσεων. Τέλος, με το άρθρο 1 του α.ν. 207/1967 (Α΄216) ρυθμίσθηκαν τα της χορηγήσεως αδειών εγκαταστάσεως και λειτουργίας ιδρυομένων, επεκτεινομένων και διαρρυθμιζομένων βιομηχανιών ή βιοτεχνιών, ως και πάσης φύσεως μηχανολογικών εγκαταστάσεων. Στην παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου αυτού, με την οποία θεσπίζεται εξαίρεση από τον κανόνα της υποχρεώσεως εφοδιασμού όλων των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων με άδεια εγκαταστάσεως και λειτουργίας, ορίσθηκε ότι «Απαλλάσσονται της υποχρεώσεως εφοδιασμού των δια της εν άρθρω 1 του παρόντος αδείας ή αδειών οι κάτοχοι βιομηχανικών ή βιοτεχνικών επιχειρήσεων διαθετουσών μηχανολογικάς εγκαταστάσεις, εν μεν τη περιοχή τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ισχύος μέχρι και 10 ίππων, καθ' άπασαν δε την Επικράτειαν μέχρι και 15 ίππων. [...]». Στη συνέχεια, εκδόθηκε ο ν. 2516/1997 «Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων και άλλες διατάξεις» (Α΄159), με σκοπό τον εκσυγχρονισμό των ισχυουσών διατάξεων και την απλούστευση των διαδικασιών για την εγκατάσταση και λειτουργία των βιομηχανιών, βιοτεχνιών, αποθηκών και κάθε είδους μηχανολογικών εγκαταστάσεων, με το άρθρο 19 του οποίου καταργήθηκαν οι διατάξεις του ν. ΔΚΣΤ/1912, του ν.δ. 3214/1955 και του α.ν. 207/1967. Το άρθρο 2 του νόμου αυτού όριζε ότι νοούνται ως βιομηχανία ή βιοτεχνία «η τεχνοοικονομική μονάδα που με μηχανικά, χημικά ή άλλα μέσα διαφοροποιεί τη μορφή ή την ιδιότητα πρώτων υλών ή προϊόντων, προκειμένου αυτά να καταστούν κατάλληλα για τη χρήση για την οποία προορίζονται» (παρ. α), ως επαγγελματικά εργαστήρια δε, οι ανωτέρω μονάδες «των οποίων η εγκατεστημένη κινητήρια ισχύς δεν υπερβαίνει τα δώδεκα [12] KW ή η θερμική τα πενήντα [50] KW» (παρ. β). Ακολούθησε η έκδοση του ν. 3325/2005 «Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών - βιοτεχνικών εγκαταστάσεων στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης και άλλες διατάξεις» (Α΄68). Κατά το νόμο αυτό, νοούνται ως βιομηχανία - βιοτεχνία «η τεχνοοικονομική μονάδα που με μηχανικά, χημικά ή άλλα μέσα διαφοροποιεί τη μορφή ή την ιδιότητα πρώτων υλών ή προϊόντων, προκειμένου αυτά να καταστούν κατάλληλα για τη χρήση για την οποία προορίζονται» (άρθρο 2 παρ. 1 περ. α) και ως επαγγελματικά εργαστήρια οι τεχνοοικονομικές μονάδες, οι οποίες έχουν το παραπάνω αντικείμενο δραστηριότητας, αλλά «των οποίων η εγκατεστημένη κινητήρια ισχύς δεν υπερβαίνει τα είκοσι δύο [22] KW ή η θερμική τα πενήντα [50] KW. [...]» (άρθρο 2 παρ. 1 περ. β) [...]. Στο άρθρο 17 του δεύτερου μέρους του νόμου αυτού ορίζονται τα εξής: «Για το σκοπό της αδειοδότησης των μεταποιητικών και των συναφών προς αυτές δραστηριοτήτων, εφαρμόζονται οι παρακάτω ορισμοί: 1. Βιομηχανία - Βιοτεχνία είναι η τεχνοοικονομική μονάδα που με μηχανικά, χημικά ή άλλα μέσα διαφοροποιεί τη μορφή ή την ιδιότητα πρώτων υλών ή προϊόντων, προκειμένου αυτά να καταστούν

κατάλληλα για τη χρήση για την οποία προορίζονται. 2. Επαγγελματικό εργαστήριο είναι η τεχνοοικονομική μονάδα του προηγούμενου εδαφίου, η οποία πληροί όλες τις παρακάτω προϋποθέσεις: α) Διαθέτει μηχανολογικές εγκαταστάσεις, των οποίων η εγκατεστημένη κινητήρια ισχύς δεν υπερβαίνει τα 22 kW ή η θερμική τα 50 kW. [...] β) Κατατάσσεται στις δραστηριότητες χαμηλής όχλησης σύμφωνα με τις διατάξεις της 13737/724/2003 (Β'1087) απόφασης των Υπουργών Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων [...]. Η ως άνω παρ. 2 του άρθρου 17 αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 44 του ν. 4155/2013 (Α'120), με την οποία ορίστηκε ότι ως επαγγελματικό εργαστήριο νοείται η τεχνοοικονομική μονάδα με μηχανολογικές εγκαταστάσεις, των οποίων η εγκατεστημένη κινητήρια ισχύς δεν υπερβαίνει τα 37 kW ή η θερμική τα 70 kW. Τέλος, κατά το άρθρο 1 του από 23.2 - 6.3.1987 π.δ/τος «Κατηγορίες και περιεχόμενο χρήσεων γης» (Δ'166), οι χρήσεις γης, στις περιοχές των Γ.Π.Σ., καθορίζονται σύμφωνα μεν με τη γενική πολεοδομική λειτουργία τους, μεταξύ άλλων, σε γενική κατοικία, μη οχλούσα βιομηχανία - βιοτεχνία, βιομηχανικό και βιοτεχνικό πάρκο (χαμηλή - μέση όχληση) και οχλούσα βιομηχανία - βιοτεχνία (υψηλή όχληση, περ. Α2, 4 και 5 αντιστοίχως), σύμφωνα δε με την ειδική πολεοδομική λειτουργία τους, μεταξύ άλλων, σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις (χαμηλής, μέσης, υψηλής όχλησης, περ. Β16), βιοτεχνικές εγκαταστάσεις (χαμηλής, μέσης, υψηλής όχλησης, περ. Β17α) και επαγγελματικά εργαστήρια (χαμηλής, μέσης, υψηλής όχλησης, περ. Β17β), ενώ κατά το άρθρο 3 του αυτού π.δ/τος στις περιοχές γενικής κατοικίας επιτρέπονται, μεταξύ άλλων, τα επαγγελματικά εργαστήρια χαμηλής όχλησης (περ. 10), αλλά όχι βιομηχανικές ή βιοτεχνικές εγκαταστάσεις.

7. Επειδή, από τις προεκτεθείσες διατάξεις προκύπτουν τα εξής: Στις διατάξεις του ν. ΔΚΣΤ/1912, του ν.δ. 3214/1955 και του α.ν. 207/1967 σχετικά με τους όρους ιδρύσεως βιομηχανιών, βιοτεχνιών, εργαστηρίων και αποθηκών και εν γένει μονάδων με μηχανολογικές εγκαταστάσεις -υπό το καθεστώς των οποίων εκδόθηκε η 630/19.6.1996 απόφαση εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων για την επίδικη δραστηριότητα- δεν περιλαμβάνεται ρητός ορισμός της εννοίας του βιομηχανικού ή βιοτεχνικού «καταστήματος» ή «εργαστηρίου» ούτε αναφέρονται τα προβλεπόμενα από τις ανωτέρω διατάξεις του από 23.2 - 6.3.1987 π.δ/τος επαγγελματικά εργαστήρια, στο οποίο επίσης δεν περιλαμβάνεται ρητός ορισμός τους, όπως και ορισμός των αντιδιαστελλόμενων από αυτά βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων. Από το συνδυασμό πάντως των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι τα επαγγελματικά εργαστήρια ταυτίζονται προς τις απαλλασσόμενες των αδειών εγκαταστάσεως και λειτουργίας βιομηχανικές ή βιοτεχνικές επιχειρήσεις, που διαθέτουν μηχανολογικές εγκαταστάσεις στη μεν περιοχή τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης μέχρι και 10 ίππων και στη λοιπή χώρα μέχρι και 15 ίππων. Το ανωτέρω κριτήριο διακρίσεως επιβεβαιώνεται και από την νεότερη νομοθεσία,

- εφόσον σε όλα τα μεταγενέστερα νομοθετήματα που αναφέρονται στη σκέψη 7 (ν. 2516/1997, ν. 3325/2005, ν. 3982/2011 και ν. 4155/2013) και τα οποία ρυθμίζουν τους όρους λειτουργίας των προαναφερομένων μονάδων κατά τρόπο γενικό, κριτήριο διακρίσεως μεταξύ επαγγελματικού εργαστηρίου και βιοτεχνικής - βιομηχανικής μονάδας αποτελεί η κινητήρια ή η θερμική ισχύς του μηχανολογικού τους εξοπλισμού. Τέτοιες μονάδες, των οποίων η κινητήρια ισχύς είναι μικρότερη από δώδεκα kW, κατά το ν. 2516/1997, ή είκοσι δύο kW, κατά τους επακολουθήσαντες ν. 3325/2005 και 3982/2011, ή τριάντα επτά kW κατά τον νεότερο ν. 4155/2013, αποτελούν, κατά την έννοια των διατάξεων των παραπάνω νομοθετημάτων, επαγγελματικά εργαστήρια.
8. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτει ότι με την Σ.10480/18.7.1979 (Δ' 412) απόφαση του Νομάρχη Ευρυτανίας εγκρίθηκε η επέκταση του ρυμοτομικού σχεδίου του οικισμού Προφήτη Ηλία Καρπενησίου, μεταξύ άλλων, και στην περιοχή του τομέα Ο, στην οποία βρίσκεται το επίδικο ακίνητο για το οποίο χορηγήθηκε η 56/1996 άδεια οικοδομής. Με το άρθρο 1 του από 20.11.1982 π.δ/τος (Δ' 588), ο Δήμος Καρπενησίου χαρακτηρίστηκε ως παραδοσιακός οικισμός, παράλληλα δε με τις λοιπές διατάξεις του αυτού διατάγματος, θεσπίστηκαν όροι δομήσεως δυσμενέστεροι των μέχρι τότε ισχυόντων, χωρίς να υπάρξει μεταβατική διάταξη περί εκτελέσεως των οικοδομικών αδειών που είχαν ήδη εκδοθεί, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 12 παρ. 1α του ν. 651/77 (Α' 207). Περαιτέρω, με το άρθρο 1 του από 29.1.1986 π.δ./τος (Δ' 14), ο Δήμος Καρπενησίου αποχαρακτηρίστηκε από παραδοσιακός οικισμός, με το δε άρθρο 2 παρ. 3 του διατάγματος αυτού, προστέθηκε διάταξη στο ανωτέρω από 20.11.1982 διάταγμα, κατά την οποία οι οικοδομικές άδειες που είχαν εκδοθεί με τους προ αυτού (του από 20.11.1982 διατάγματος) ισχύοντες όρους δομήσεως ή για την έκδοση των οποίων είχαν υποβληθεί όλα τα σχετικά στοιχεία μέχρι τις 23.12.1982 (ημερομηνία δημοσιεύσεως του προαναφερθέντος διατάγματος της 20.11.1982), εκτελούνται, κατ' αρχήν, όπως εκδόθηκαν ή εκδίδονται βάσει των υποβληθέντων στοιχείων. Τα άρθρα 1 και 2 παρ. 3 του νεότερου αυτού π.δ/τος της 29.1.1986 ακυρώθηκαν με την 4808/1987 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την αιτιολογία ότι, από τα στοιχεία που συνόδευαν το διάταγμα αυτό, δεν προέκυπτε ότι ο χαρακτηρισμός του Δήμου Καρπενησίου ως παραδοσιακού οικισμού είχε πράγματι χωρήσει κατά πλάνη περί τα πράγματα, ώστε να επιτρέπεται ο αποχαρακτηρισμός, αντιθέτως δε, συναγόταν ότι ο αποχαρακτηρισμός έγινε προεχόντως γιατί θεωρήθηκε ότι έτσι διευκολυνόταν η θέσπιση της μεταβατικής διατάξεως. Μετά την ως άνω ακυρωτική απόφαση, εκδόθηκε το από 13.3.1991 π.δ. (Δ' 156), με το άρθρο 1 του οποίου τροποποιήθηκε το προαναφερόμενο από 20.11.1982 διάταγμα και εξαιρέθηκαν από τον χαρακτηρισμό ως παραδοσιακού οικισμού ορισμένες περιοχές της πόλεως του Καρπενησίου, μεταξύ δε άλλων, και η περιοχή του τομέα Ο, της οποίας το ρυμοτομικό σχέδιο είχε εγκριθεί με την

προαναφερθείσα Σ.10480/18.7.1979 απόφαση του Νομάρχη Ευρυτανίας. Η εξαίρεση ορισμένων περιοχών από τον ως άνω χαρακτηρισμό, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, στα οποία περιλαμβάνεται και η από 7.9.1990 εισήγηση του Τμήματος Παραδοσιακών Οικισμών της Διεύθυνσης Πολεοδομικού Σχεδιασμού του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. που εγκρίθηκε με το 352/12.9.1990 πρακτικό του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, κρίθηκε απαραίτητη από την Διοίκηση, διότι πρόκειται για νέες επεκτάσεις του ρυμοτομικού σχεδίου της πόλεως του Καρπενησίου, οι οποίες δεν έχουν σχέση με τον παραδοσιακό οικισμό. Εξάλλου, με την 79713/5155/6.8.1992 απόφαση του Υφυπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (Δ' 1373), εγκρίθηκε το Γ.Π.Σ. του Δήμου Καρπενησίου, το οποίο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τον προσδιορισμό των χρήσεων γης και, ειδικότερα, τον καθορισμό χρήσεων γενικής κατοικίας στο εγκεκριμένο σχέδιο και στις περιοχές επεκτάσεως, όπου δεν ορίζεται άλλη χρήση

(παρ. 1 περ. Αβ). Τέλος, με την 56/1996 άδεια οικοδομής επιτράπηκε στον Γεώργιο Κορέντζελο η ανέγερση ισόγειας οικοδομής με υπόγειο, για τη χρήση μηχανουργείου, επί της οδού Χίου στο με αριθμό 704 οικόπεδο του Ο.Τ. 67 της συνοικίας «Προφήτης Ηλίας». Η άδεια αυτή χορηγήθηκε κατόπιν της 630/19.6.1996 αποφάσεως του Νομάρχη Ευρυτανίας περί εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων για τη λειτουργία του επίμαχου μηχανουργείου, με συνολική ισχύ 8,4 HP. Κατά της πράξεως αυτής, ο εκκαλών, φερόμενος ως ιδιοκτήτης ακινήτου όμορου με το επίδικο ακίνητο, άσκησε αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς, η οποία απορρίφθηκε με την εκκαλουμένη. Με την απόφαση αυτή, ο λόγος ακυρώσεως ότι η εγκατάσταση μηχανουργείου σε περιοχή γενικής κατοικίας, σύμφωνα με το ανωτέρω Γ.Π.Σ., δεν είναι επιτρεπτή, απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι οι χρήσεις γης του ΓΠΣ, προκειμένου για περιοχές εντός εγκεκριμένων πριν από την ισχύ του ν. 1337/1983 ρυμοτομικών σχεδίων δεν δεσμεύουν κατά την έκδοση οικοδομικών αδειών, παρά μόνο κατά την ενδεχόμενη πολεοδομική μελέτη αναθεώρησης των σχεδίων αυτών. Περαιτέρω, ο λόγος ακυρώσεως, ο οποίος είχε προβληθεί με το από 30.10.1997 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ότι το από 13.3.1991 διάταγμα αντίκειται στο άρθρο 24 του Συντάγματος και, ως εκ τούτου, μη νομίμως η εκδούσα την 56/1996 οικοδομική άδεια πολεοδομική υπηρεσία στηρίχθηκε στο διάταγμα αυτό, απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι εφόσον ο χαρακτηρισμός ως παραδοσιακού του επίμαχου τμήματος του Δήμου Καρπενησίου έγινε χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις (νεόδμητος οικισμός χωρίς παραδοσιακά στοιχεία), νομίμως εχώρησε ο αποχαρακτηρισμός του με το από 13.3.1991 διάταγμα.

9. Επειδή, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, η προσβαλλόμενη άδεια για ανέγερση της επίδικης οικοδομής για τη λειτουργία μηχανουργείου με κινητήρια δύναμη 8,4 HP (6,3 kW) που σύμφωνα με το ισχύον Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο βρίσκεται σε περιοχή γενικής κατοικίας, είναι σύμφωνη με

τις πιο πάνω διατάξεις των άρθρων 1 του ν. ΔΚΣΤ/1912, 1 του ν.δ. 3214/1955, 1 και 3 του α.ν. 207/1967, αλλά και με τις διατάξεις του άρθρου 3 του από 23.2.1987 π.δ., διότι το επίδικο εργαστήριο, με την πιο πάνω κινητήρια δύναμη είναι μικρής κλίμακας και εμπίπτει στην έννοια των επαγγελματικών εργαστηρίων χαμηλής οχλήσεως (πρβλ. ΣτΕ 2971/2004). Επομένως, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι οι ισχυρισμοί του εκκαλούντος ότι σε περιοχή γενικής κατοικίας δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση του επίδικου μηχανουργείου. Εξάλλου, ναι μεν προβάλλεται ότι η εξαίρεση της περιοχής του τομέα Ο του Δήμου Καρπενησίου από τον χαρακτηρισμό ως παραδοσιακού που έλαβε χώρα με το από 13.3.1991 π.δ. δεν είναι νόμιμος, όπως, όμως, προκύπτει από τα στοιχεία που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο της Επικρατείας κατά την επεξεργασία του εν λόγω διατάγματος με το πρακτικό επεξεργασίας 23/1991, η Διοίκηση αναγνώρισε ότι κατά την έκδοση του από 20.11.1982 π.δ/τος πλανήθηκε περί τα πράγματα ως προς τα όρια του πραγματικού παραδοσιακού οικισμού, στην πόλη του Καρπενησίου, οι περιοχές δε που αποχαρακτηρίστηκαν, μεταξύ των οποίων και η περιοχή του τομέα Ο, κατά τη σαφή και ρητή δήλωση της Διοικήσεως δεν ανήκουν στον παραδοσιακό οικισμό, αλλά είναι νέες επεκτάσεις του ρυμοτομικού σχεδίου της πόλεως του Καρπενησίου, οι οποίες δεν έχουν σχέση με τον παραδοσιακό οικισμό. Συνεπώς, νομίμως απορρίφθηκε από το Διοικητικό Εφετείο η αίτηση ακυρώσεως του εκκαλούντος, αν και με διαφορετική αιτιολογία, οι δε λόγοι εφέσεως με τους οποίους προβάλλονται τα αντίθετα πρέπει να απορριφθούν, όπως και η έφεση, στο σύνολό της.